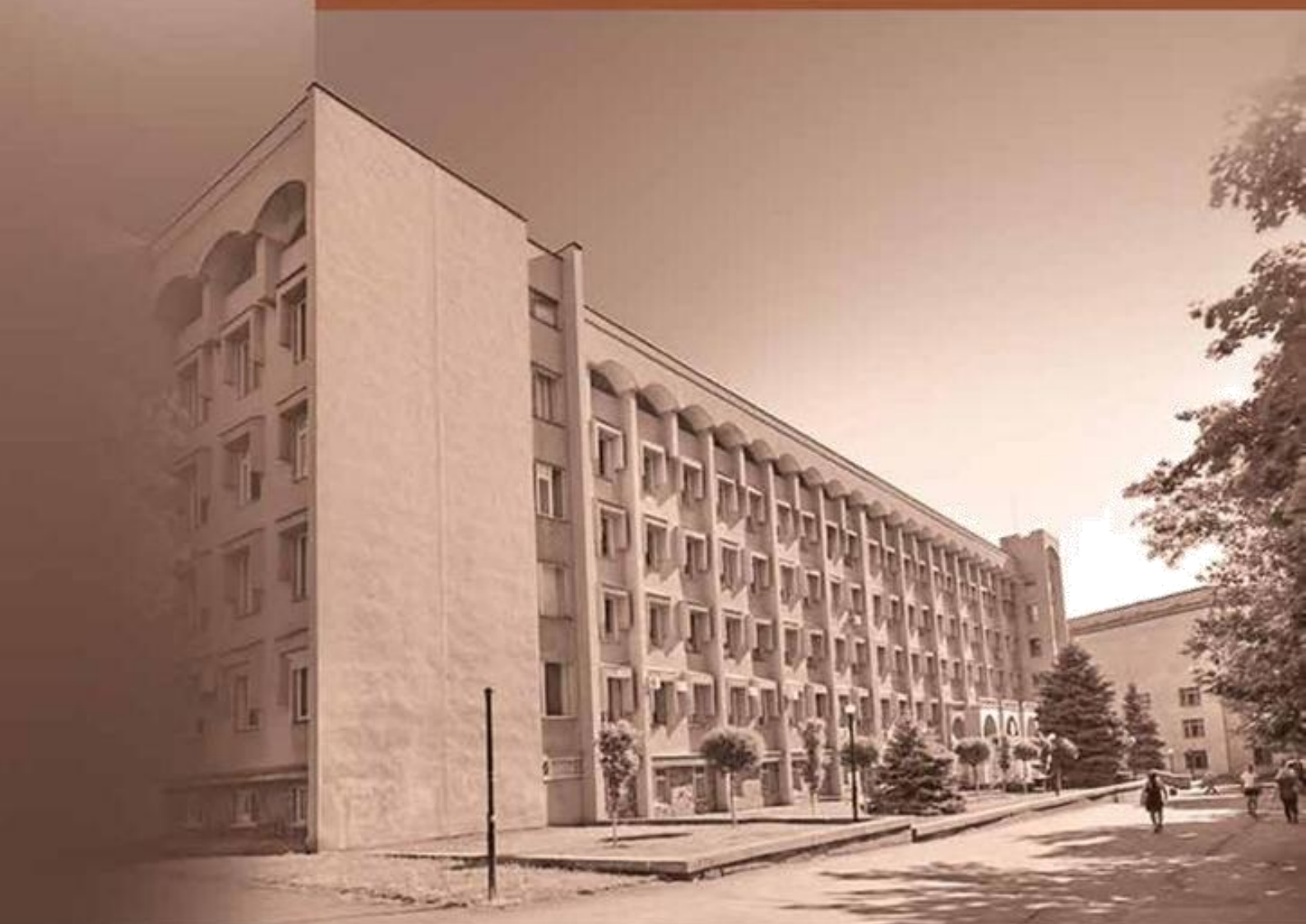

ISSN (Online): 2313-2137

ГЛОБАЛЬНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ

Електронне наукове видання

ВИПУСК

4 / 2015

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО

ГЛОБАЛЬНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ

Електронне наукове видання
Випуск 4

Миколаїв

2015

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Стройко Тетяна Володимирівна, доктор економічних наук, доцент (завідувач кафедри міжнародної економіки Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Заступник головного редактора:

Іртищева Інна Олександрівна, доктор економічних наук, професор (професор кафедри міжнародної економіки Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Відповідальний секретар:

Данік Наталя Вадимівна, кандидат економічних наук, доцент (доцент кафедри фінансів Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Члени редакційної колегії:

Бородіна Олена Михайлівна, Ph.D, професор економіки (професор, "Банковні інститут висока школа а.с.", м. Прага, Чехія).

Бузько Ірина Романівна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри міжнародної економіки, проректор з науково-педагогічної роботи Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля).

Булатова Олена Валеріївна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри міжнародної економіки, про-ректор з наукової роботи Маріупольського державного університету).

Дейнеко Людмила Вікторівна, доктор економічних наук, професор (завідувач відділу промислової політики Інституту економіки та прогнозування Національної академії наук України).

Кіщак Іван Теодорович, доктор економічних наук, професор (декан факультету економіки Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Клисинські Януш, доктор економічних наук, професор (професор кафедри спортивного маркетингу Техніко-Гуманітарної академії м. Бельсько-Бяла, Польща).

Мартинюк Володимир Петрович, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри фінансово-економічної безпеки Тернопільського національного економічного університету).

Ніколаєнко Наталя Олександрівна, доктор політичних наук, доцент (завідувач кафедри політології Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Стукало Наталія Вадимівна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри міжнародної економіки Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара).

Сухоруков Аркадій Ісмаїлович, доктор економічних наук, Заслужений економіст України, професор (Радник при дирекції Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України).

Хвесик Михайло Артемович, академік НААН, доктор економічних наук, заслужений діяч науки і техніки України, професор (директор Інституту економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України).

Фрадкін Аківа, Ph.D, професор економіки (виконавчий віце-президент, Університет «Йорк», США).

Шапошников Костянтин Сергійович, доктор економічних наук, професор (декан факультету економіки та менеджменту Херсонського державного університету).

Шиян Дмитро Вікторович, доктор економічних наук, професор (професор кафедри економіки підприємства та менеджменту Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця).

Видання входить до «Переліку електронних фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» на підставі Наказу МОН України від 29 грудня 2014 року № 1528 (Додаток № 11)

**Рекомендовано до поширення в мережі інтернет Вченою радою
Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського
(Протокол № 12 від 30.04.2015 р.)**

УДК 338.432.1990/2014(477)

Яхно К.Г.
аспірант

Вінницького національного аграрного університету

СТАН РИНКІВ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ ЗА ПЕРІОД 1990–2014 РР.

STATE OF AGRICULTURAL MARKET OF UKRAINE FOR THE PERIOD OF 1990–2014

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено проблемі стану ринків аграрної продукції України за період 1990–2014 рр. Охарактеризовано єдиний підхід до вивчення ринків аграрної продукції. Виявлено основних регіональних учасників ринків аграрної продукції. Подано єдиний аналітичний підхід до виявлення потенціальних партнерів ринку аграрної продукції.

Ключові слова: ринок аграрної продукції, розвиток сільськогосподарського господарства, фермерське господарство, сільськогосподарське товариство.

АННОТАЦІЯ

Стаття посвячена проблемі стану ринків аграрної продукції України за період 1990–2014 г. Охарактеризовано єдиний підхід до вивчення ринків аграрної продукції. Проаналізовані основні регіональні учасники ринку аграрної продукції. Подано єдиний аналітичний підхід до визначення потенціальних партнерів ринку аграрної продукції.

Ключевые слова: рынок аграрной продукции, развитие сельского хозяйства, фермерское хозяйство, сельскохозяйственное общество.

ANNOTATION

The article deals with the state problem of agrarian production for the period of 1990–2014. A unified approach to the study of agricultural products markets is characterized. The major regional participants of agricultural products market are analyzed. A unified analytical approach to identification of potential partners in the agricultural products market is applied.

Keywords: market of agricultural products, agriculture development, farming, agricultural society.

Постановка проблеми. Ринки аграрної продукції України, як і ринки інших держав, є зовнішніми та внутрішніми. Внутрішній ринок виконує основну функцію – задоволення потреб у харчових продуктах населення країни. Зовнішні ринки мають на меті реалізувати надлишки виробництва за межами країни з метою отримання більших прибутків порівняно із внутрішнім ринком. Як показує практика, більш якісна продукція, що є конкурентоспроможною, продається на зовнішньому ринку, а для населення ввозиться інша, більш дешева, продукція іноді сумнівної якості і незрозумілого походження. У такий спосіб зберігається баланс продукції і отримується дохід.

Створення стратегічних планів розвитку ринків аграрної продукції в Україні є не вдалою справою. Єдиний зацікавлений суб'єкт в отри-

манні прибутків на користь держави – це сама держава. Проте на сьогодні вона не має ніякого впливу на процеси, що відбуваються в аграрному секторі, про що свідчать дані Державної служби статистики України (рис. 1) [1, с. 77].

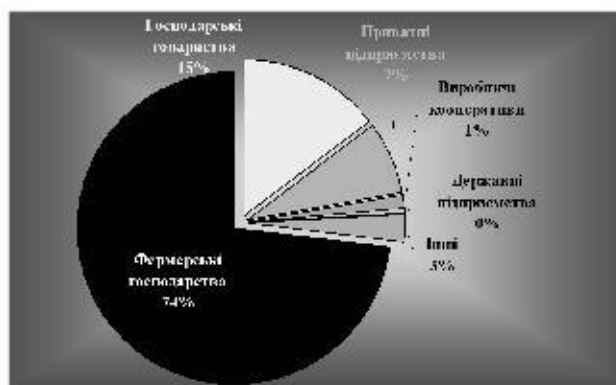

Рис. 1. Частки сільськогосподарських підприємств відповідно до форм господарювання у 2014 р.

Як бачимо з діаграми, до суб'єктів виробництва сільськогосподарської продукції належать індивідуальні господарства населення, фермерські господарства, господарські товариства аграрного сектору, сільськогосподарські виробничі кооперативи, державні сільськогосподарські підприємства. За даними Державної служби статистики, за період 2005–2014 рр. кількість сільськогосподарських підприємств скоротилась більш ніж на 2 тис. од., що становить приблизно 3,5% порівняно з 2008 р., коли підприємств налічувалось 59,059 тис. од. Як помітно з рисунка 1, найчисленнішою формою господарювання з 2005 р. є фермерські господарства, які налічують на сьогодні 40,826 тис. од., що становить від загальної кількості сільськогосподарських підприємств 73,14%. Не дивлячись на їх численність, і вони зазнали зменшення порівняно з 2008 р. на 0,93%, тобто на 3,038 тис. од. Щодо державних підприємств власності, то вони становлять лише 0,5% від загальної кількості сільськогосподарських підприємств. За статистичними даними, відсоток

Таблиця 1

	2000	2005	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Державні с-г підприємства, %	1	0,67	0,599	0,6	0,55	0,55	0,53	0,498	0,47

державних підприємств неухильно зменшується, а отже, держава втрачає й ті мінімальні важелі впливу на ринку аграрної продукції (табл. 1) [1, с. 77].

Як помітно з рисунка 1 і підтверджується таблицею 1, держава дійсно має мінімізований вплив на розвиток сільського господарства, на планування, корегування, на прогнозування ситуації в галузі. На нинішньому етапі все говорить про те, що держава вибрала метод непрямого економічного впливу. Держава не втручається у процес прийняття рішень суб'єктами ринку аграрної продукції, а лише створює передумови, за яких суб'єкти ринку оптимізують варіанти можливих рішень.

До непрямих методів державного регулювання належать: індикативне планування (Національний інститут стратегічних досліджень), добровільна участь суб'єктів господарювання у виконанні державних програм (Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 р.), фінансова, кредитна, податкова політика, регулювання експортно-імпорتنних операцій тощо. До менш інтенсивних способів непрямого впливу на недержавні суб'єкти господарювання належать інформаційні та консультативні заходи (Аграрний союз України).

У зв'язку з послабленням державної політики у сфері регулювання економічних відносин в аграрному секторі економіки склалася ситуація, коли вітчизняні виробники не можуть реалізувати весь обсяг продукції, яку вони виробляють, тому дуже великий сегмент ринку охоплений товарами імпортного виробництва.

Мета дослідження – проаналізувати стан в аграрному секторі, використовуючи дані Державної служби статистики України, провести аналітичне дослідження стану регіональних ринків аграрної продукції України; надати рекомендації щодо вироблення стратегії розвитку регіональних ринків і перспективи їх виходу на міжнародні ринки.

Виклад основного матеріалу. Аналітики зазначають, що за період 1990–2014 рр. у

сільському господарстві стійко сформувалась індивідуальна система господарювання. Тобто у сільському господарстві є два сектори господарювання: корпоративний та індивідуальний, які й формують регіональну економіку та забезпечують функціонування різних ринкових інституцій ринку аграрної продукції. Кількість господарств і в кооперативному секторі, і в індивідуальному мають динаміку до зростання [3, с. 6]. Звичайно, така тенденція суттєво впливає на характер ринку аграрної продукції, на якість самої продукції, на її конкурентоспроможність і, звісно ж, на величину експорту сільськогосподарської продукції. Так склалося в країні, що наповнення внутрішнього ринку лягло на плечі господарств населення та фермерів малого бізнесу або початківців. На внутрішній ринок від господарських об'єднань надходить незначна кількість продукції швидкого псування або низької конкурентоспроможності. Щодо господарських об'єднань, то вони свою неконкурентну продукцію у більшості випадків відправляють на переробку і таким чином забезпечують роботу ринку готової продукції. Великі ж фермерські господарства намагаються вирощувати зернові, що завжди мали великий попит на зовнішньому ринку. Фермерські господарства мають земельний фонд за рахунок паїв сільського населення. Такі фермери не займаються розведенням худоби, тому дуже загрозлива ситуація склалася на ринку м'яса і молока. Внутрішні ринки м'яса і молока існують за рахунок господарств населення.

Відповідно до Закону України «Про сільське господарство» (2011 р.) ринки аграрної продукції можна класифікувати так [4]:

Як помітно зі схеми, ринок продукції рослинництва тісно пов'язаний з ринком продукції тваринництва. Якщо буде корм – буде худоба, а отже, буде м'ясо й молоко. Не можна нехтувати і ринком відходів – це добрива для землі, це автономне опалення, це вторинний корм і т.п. Найголовніша мета ринків – наповнення внутрішнього ринку відповідного регіону. Отримані надлишки реалізувати на більш вигідних умовах і у більш вигідний

час на ринках аграрної продукції інших регіонів або на зовнішньому ринку.

Для прикладу розглянемо ринок зерна. Це більш популярний і перспективний ринок. Завжди існує високий попит на зерно у світі, тому цей ринок є у кожному регіоні. Ринок зерна – це фінансовий баланс регіону. Він ніколи не є програвшим, а тому привабливий для фермерських господарств різних категорій. Яка ж ситуація спостерігалася з ринком

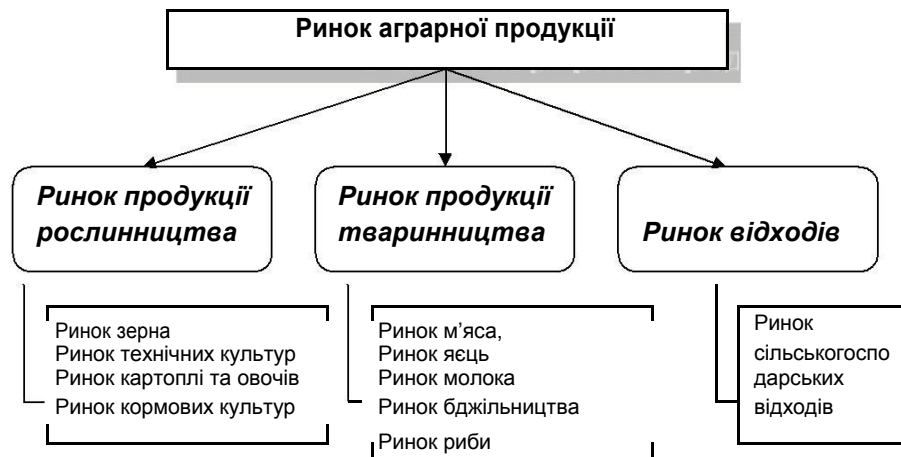

Рис. 2. Класифікація ринків аграрної продукції

зерна протягом 1990–2014 рр. (рис. 3) [1, с. 86; 2; 5]. Діаграма побудована за даними Державної служби статистики України за 2013 р., аналіз виконано за достатньо значний проміжок часу від 1990 до 2013 р. З року в рік одні й ті ж є лідерами у виробництві зерна. Тому за діаграмою легко спрогнозувати й результати 2014 р.: за висотою піків навіть можна визначити врожайні роки. Найбільш врожайним був 2013 р. Всі зернові регіони мали високі врожаї, крім Запорізької області, яка мала невисокий врожай порівняно з 1990 р., коли був найбільший врожай за досліджуваний період. Не зерновими регіонами, а отже потенційними покупцями зерна, відповідно до діаграми можуть бути Волинська, Закарпатська, Івано-Франківська, Луганська, Львівська, Рівненська, Тернопільська, Херсонська і Чернівецька області.

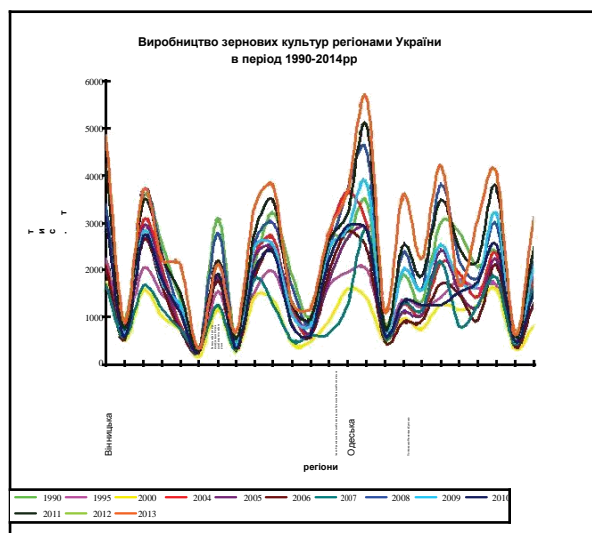

Рис. 3. Діаграма виробництва зернових культур у регіонах України з 1990–2014 рр.

Як бачимо з рисунка 3, ми маємо і регіони-житниці (за даними 2013 р.) (див. табл. 2):

Таблиця 2

Регіони-житниці України

Регіон	тис. тонн	%
Полтавська	5 640	9,05515
Вінницька	4 852	7,7899976
Харківська	4 202	6,7464076
Черкаська	4 068	6,5312676
Кіровоградська	3 781	6,0704825
Дніпропетровська	3 710	5,9564903
Одеська	3 671	5,8938749
Сумська	3 588	5,7606165
Київська	3 343	5,3672634
Чернігівська	3 124	5,0156538

Якщо проаналізувати врожайність зернових у 2014 р., то результати не зміняться (див. рис. 4). Єдиною поправкою діаграми є стан Луганської і Донецької областей. У зв'язку з бойовими діями

у 2014 р. достовірних даних про збір врожаю статистичних даних немає, за інформацією у ЗМІ, увесь врожай у регіонах був знищений, крім того не взято до розгляду статистичні дані АР Крим (у зв'язку з окупацією 2014 р.) [2].

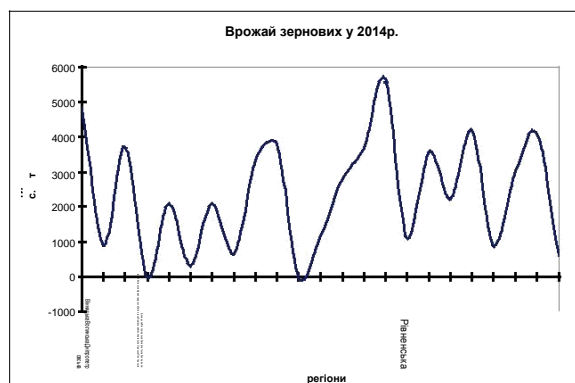

Рис. 4. Діаграма врожаю зернових у 2014 р.

Для планування стратегії розвитку того чи іншого ринку аграрної продукції потрібно розраховувати заздалегідь: необхідний запас продукту в регіоні, використовуючи дані про кількість населення в регіоні; річні потреби у певному продукті всього населення регіону; закласти ризики неврожайності; залишити посівний матеріал (актуально для ринку зерна); репродуктивне поголів'я (актуально для ринку

Таблиця 3

Розрахункова таблиця надлишку вирощених овочів у регіонах України

Регіон	Вироблено, тис. тонн	Необхідно, тис. тонн	Надлишок, тис. тонн
Вінницька	482	264	218
Волинська	282	169	113
Дніпропетровська	600	539	61
Житомирська	225	207	18
Закарпатська	289	204	85
Запорізька	425	291	134
Івано-Франківська	163	225	-62
Київська	546	280	266
Кіровоградська	200	161	39
Львівська	457	411	46
Миколаївська	463	191	272
Одеська	409	389	20
Полтавська	463	238	225
Рівненська	256	188	68
Сумська	189	186	3
Тернопільська	252	175	77
Харківська	708	445	263
Херсонська	1 161	176	985
Хмельницька	209	214	-5
Черкаська	362	206	156
Чернівецька	232	147	85
Чернігівська	210	174	36

м'яса); врахувати витрати для функціонування ринку готової продукції і т.п.

Для прикладу розглянемо ринок свіжих ово-чів (див. табл. 3).

Як помітно з таблиці, лідером у вирощуванні овочів є Херсонська область. На землі Херсонщини не росте пшениця, проте тут сприятливий клімат для вирощування цибулі, ранньої картоплі, помідорів, перцю, баштанних, пер-сіків, абрикос, черешень і т.п. Крім того, цей регіон спеціалізується на ранніх сортах відкрито-го ґрунту. Потенційними лідерами на ринку овочів, крім Херсонського регіону, можуть бути: Вінницький, Київський, Миколаївський, Полтавський, Харківський регіони. Слід заува-жити, що Київський регіон є лідером з ви-рощення овочів закритого ґрунту, на відміну від Херсонщини.

Найбільш загрозлива ситуація складається на ринку м'яса і молока. З 24-ох регіонів Укра-їни лише Вінницька, Волинська, Дніпропетров-ська, Київська, Черкаська області можуть бути продавцями на внутрішньому ринку м'яса. Проте якщо розглянути в цілому по країні, то надлишок становить всього 7 тис. тонн м'яса, а з чого ж тоді виготовляти ковбасні вироби, балики, паштети і т.п.? У зазначених вище регі-онах переважає м'ясо курей, а не ВРХ. Отже, висновок один – країна є імпортозалежною щодо м'яса. Кризова ситуація на ринку м'яса склалася у Донецькому, Запорізькому, Кіро-воградському, Луганському, Миколаївському, Харківському регіонах.

Щодо ринку молока, то всі з ностальгією згадують 1980 р., коли в останнє було зафік-совано максимальну кількість молочних ферм і поголів'я ВРХ. Відтоді кількість молока від сільськогосподарських підприємств зменши-лася у 2,2 рази, а кількість переробних заводів становить всього 150 із 460. Проте збільши-лось надходження молока від господарств насе-лення. Не дивлячись на таке збалансування за кількістю, молоко втрачає у якості, а отже, все більше зовнішніх ринків молока для нас будуть закриті (в першу чергу Російський і Казах-станський). Внутрішній ринок молока і молокопро-дуктів 2014 р. характеризується подальшим

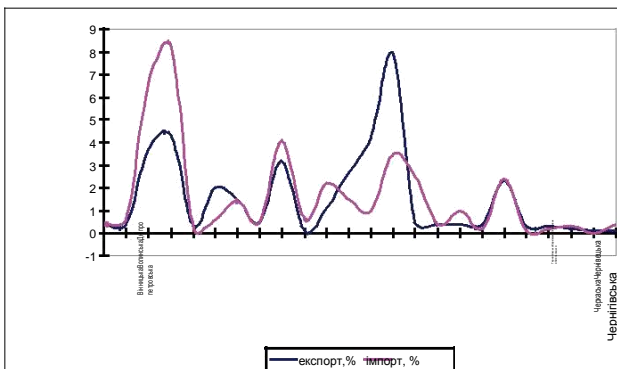

Рис. 5. Діаграма експортно-імпортних операцій регіонів України у 2014 р.

скороченням поголів'я корів господарств усіх категорій, зменшенням обсягів виробництва молока, зростанням цін на продукцію, зменшенням рівня платоспроможного попиту і від-повідно кількості споживання молока і молоко-продуктів [6].

Проаналізуємо експортно-імпортну ситуацію в цілому по Україні, беручи до уваги регіони (див. рис. 5).

Як помітно з рисунка 5, імпорт залежними регіонами є: Волинський, Дніпропетровський, Донецький, Київський, Луганський, Сумський, Чернігівський регіони. На нуль вийшли Івано-Франківський, Рівненський, Харківський регі-они. Нульові значення означають одне – скільки реалізували товару, на стільки ж і закупили. Наприклад, Дніпропетровський регіон – це про-мисловий регіон, він може вести торгівлю про-мисловими товарами, а закупляти продовольчі. Миколаївський і Одеський регіони – це портові регіони, і їх товарообіг – це перепродаж товарів як із країни, так і в країну. Це офіційні регі-они-посередники, головні транспортно-торго-вельні артерії країни.

Завершуючи наше аналітичне дослідження, ми пропонуємо нескладний алгоритм дій для ефективної оцінки стану регіонального ринку аграрної продукції. Цей алгоритм простий, і ним може скористатися будь-який пересічний громадянин, який захоче спробувати свої сили в аграрному бізнесі.

Алгоритм дослідження стану регіонального ринку аграрної продукції:

1. Для оцінки стану регіонального ринку аграрної продукції необхідно провести аналі-тичне дослідження самого регіону, врахувати стан земельного фонду, концентрацію фермер-ських господарств, активних господарств насе-лення, територіальне розташування господар-ських товариств, виробничих кооперативів, приватних підприємств і т.п.

2. Виявити напрямок роботи кожного учас-ника ринку аграрної продукції.

3. Врахувати відсоток його впливу на сумар-ний товарообіг регіонального ринку.

4. Вивчити стан ринку аграрної продукції регіонів-сусідів (для міжрегіональної торгівлі).

5. Вивчити товарний міжнародний ринок аграрної продукції і виявити можливих партне-рів на зовнішньому ринку аграрної продукції.

6. Врахувати затрати на транспортування аграрного продукту, зберігання, насіннєвий фонд і відсоток на не врожайність наступ-ного року, затрати на корм, виплату паїв, пальне та інші види ризиків.

7. Для успішної роботи регіонального ринку аграрної продукції слід пам'ятати, що вироб-ник найбільший вигаш від роботи матиме за умови замкнутого циклу, тобто зациклова-тись на вирощенні однієї пшениці, кукурудзи, соняшника і ріпака фермеру не можна ні в якому разі.

8. Потрібно дбати про відновлення родю-

чості ґрунтів. Найпростішим засобом відновлення було, є і буде тваринництво.

Висновки. За аналізом статистичного довідника, міжрегіональна торгівля активно відбувається на ринку палива. Відомості про міжрегіональний товарообіг на ринку аграрної продукції відсутні. У своїй статті ми намагалися випрацювати єдиний підхід до вивчення ринків аграрної продукції, виявити основних регіональних учасників ринків аграрної продукції. А також подали єдиний аналітичний підхід до виявлення потенціальних партнерів ринку аграрної продукції. Під час роботи над статтею виявилось, що більшість фермерських господарств працюють лише з декількома об'єктами торгів. Серед цих об'єктів обов'язково є зернові (значний відсоток): ріпак, кукурудза, соя. Дуже малий відсоток фермерських господарств, які мають замкнутий цикл виробництва, звідси й виникають значні перебої у господарюванні. Для таких господарств постійною проблемою є пошук вигідного посередника.

Щодо господарських товариств, то ситуація тут краща, хоча і в них є перебої у господарюванні.

На нашу думку, найголовніша проблема функціонування регіональних ринків аграрної продукції знаходиться у площині людського фактора. Всі хочуть мати прибуток зараз, і ніхто не хоче прораховувати свої дії. Тому система посередників дуже розвинена у нашій країні.

Ми вважаємо, що внутрішнім ринком аграрної продукції повинно опікуватись сільськогосподарське товариство, до якого входять фермерські господарства та господарства населення. Це об'єднання змушене виробляти стратегію співпраці, партнерства, дбати не лише про власний прибуток, а й про розвиток всього регіону.

А розроблений нами алгоритм вивчення стану регіонального ринку аграрної продукції стане в нагоді під час їх роботи. Особливу увагу слід звернути на міжрегіональні торговельні зв'язки.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Україна у цифрах 2013 : стат. зб. / за ред. О.Г. Осауленка ; Державна служба статистики України. – К. : ТОВ «Видавництво «Консультант», 2014. – 236 с.
2. Статистичний збірник 2014 р. [Електронний ресурс].
 3. Українська модель аграрного розвитку та її соціально-економічна переорієнтація: наук. доп. / [О.М. Бородіна, В.М. Геєць, А.О. Гуторов та ін.] ; за ред. В.М.Гейця, О.М.Бородіної ; НАН України, Ін-т екон. та прогнозів. – К., 2012. – 56 с.
4. Закон України «Про сільське господарство» (2012р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ukrajine-pro-silskohospodarstvo.html.
5. Україна у цифрах 2012 : стат. зб. / за ред. О.Г. Осауленка ; Державна служба статистики України. – К. : ТОВ «Видавництво «Консультант», 2013. – 236 с.
6. Ринок молокопродуктів в Україні: проблеми експорту та імпорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : vcourse.ua/ua/business/rynok-molokoproduktov-v-ukraine.html.

ЗМІСТ
СЕКЦІЯ 1

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Калашнікова Т.М. НАДБАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ШКОЛИ ПРОСТОРОВОЇ ЕКОНОМІКИ У КОНТЕКСТІ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ	3
Кравченко М.О. РОЗШИРЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	10
Можайкина Н.В. РОЛЬ ДОМОХОЗЯЙСТВА (СЕМЬИ) В СТРУКТУРЕ ФОРМИРОВАНИЯ СТРАТЕГИИ РАЗВИТИЯ	14
Перепьолкіна О.О. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МАКРОЕКОНОМІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	21
Смолий Л.В. ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	26
Федотова Ю.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ СМАРТ-ЕКОНОМІКИ ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИХ КЛАСТЕРІВ	31
Штефан С.І. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	36

СЕКЦІЯ 2

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Бестужева С.В. НАПРЯМИ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	41
Бондарець М.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПЦІЙ НЕОІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ ТРАНЗИТИВНИХ КРАЇН	46
Галушка Є.О., Галушка М.Є. ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ЗВ'ЯЗКИ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ РОЗВИТКУ	50
Данкевич В.Є. МИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТУ ТА ІМПОРТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ АСОЦІАЦІЇ З ЄС	57
Єрмаченко В.Є. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	61
Кирилич Х.В. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРАЇН, ЩО НЕ МАЮТЬ ВИХОДУ ДО МОРЯ	65
Козирєва О.В. АНАЛІЗ ЕТАПІВ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ З ПОСТРАДЯНСЬКИМИ КРАЇНАМИ	69
Конєв Р.Ю. РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ ПЕРЕДЕКСПОРТНОГО ТРАНСПОРТУВАННЯ ЗЕРНА В УКРАЇНІ	73
Кравченко М.В. ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ НА СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ	79
Милян Р.Ю. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ПРОВЕДЕННЯ МІЖНАРОДНИХ МАСОВИХ ЗАХОДІВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМІКИ	82
Татомир І.Л. МАРКЕТИНГОВІ ТА ЗАОХОЧУВАЛЬНІ МЕХАНІЗМИ ПОЗИЦІОНУВАННЯ ЗАКОРДОННИХ ВНЗ	88
Вишняков В.М., Хохотва М.І. МІЖНАРОДНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В АВТОМОБІЛЕБУДУВАННІ УКРАЇНИ	93

СЕКЦІЯ 3

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Андрусак І.В. ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	97
---	----

Арзамасова О.В. ДЕФІНІЦІЯ «КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ»: ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ	102
Безп'ята І.В. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙ	107
Безугла Ю.Є. ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ГАЗОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	111
Боднар О.А. ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	114
Бучинська О.В. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В АПК ЯК ПЕРЕДУМОВА ЦИКЛІЧНОСТІ ЙОГО РОЗВИТКУ	119
Гилка М.Д. РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	124
Гіряк К.М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА	130
Горіна Г.О. РОЛЬ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗИ У ПІДВИЩЕННІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ	133
Залознова Ю.С. СОЦІОЕКОНОМІКА ЯК ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬНИМИ СИСТЕМАМИ	136
Захарчин Г.М., Космина Ю.М. ІНСТИТУЦІЙНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПОВЕДІНКОЮ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	142
Іртицева І.О., Мінакова С.М., Христенко О.А. СТРУКТУРА ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	146
Іршак О.С. СЦЕНАРНИЙ ПІДХІД У ПРОГНОЗУВАННІ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	150
Клімова О.І. ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	154
Коба Н.В. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ В УКРАЇНІ	159
Коваленко О.В. ФОРМУВАННЯ УНІВЕРСАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ДЕРЖАВНОГО МАРКЕТИНГУ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ АВІАРИНКОВИХ ІННОВАЦІЙ	165
Колобердянко І.І. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	171
Кундицький О.О. НЕОБХІДНІСТЬ УЧАСТІ ДЕРЖАВИ У РЕФОРМУВАННІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	177
Куценко Т.Ф. ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ БЮДЖЕТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ЗУРАХУВАННЯМ СТАНДАРТІВ ЄС У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ	181
Литвин О.Ю. НЕОБХІДНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ	189
Писаренко В.В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОНСУЛЬТАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ВЕДЕННЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА В УКРАЇНІ	193
Проскура В.Ф. СИСТЕМА РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА СТІЙКОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	196
Логоша Р.В., Ільченко І.І. ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РИНКУ ОВОЧІВ	200
Лучкова І.В. ВНУТРЕННІЙ КОНТРОЛЬ НА СЕЛЬСЬКОХОЗЯЙСТВЕННИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В СИСТЕМЕ УПРАВЛЕНЧЕСКОГО УЧЕТА	205
Маслак О.І. НАПРЯМИ РЕГУЛЮВАННЯ СЕРЕДОВИЩА КОНКУРЕНЦІЇ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ СВІТЛИХ НАФТОПРОДУКТІВ	209

Мекшун П.В. ТЕХНОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА – ПРІОРИТЕТ ГАРАНТУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	213
Мельничук О.С. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РИНКУ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ У СТРУКТУРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	217
Пономарева Е.В., Цуканова Т.Г. РОЛЬ УГОЛОВНО-ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ КАК СУБЪЕКТА АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА В ОБЕСПЕЧЕНИИ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	222
Пономаренко Є.В., Олійник А.Д. НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	225
Прокопішина О.В., Козубова Н.В. ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	233
Прудников В.Ф. ФОРМИРОВАНИЕ СТРУКТУРЫ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ В УКРАИНЕ	239
Самойлик Ю.В. ГОСПОДАРСТВА НАСЕЛЕННЯ У РИНКОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ: РОЛЬ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	244
Сенишин О.С. СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОДОВОЛЬЧОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	250
Синицына Ю.П., Алёшина Т.В. РАЗВИТИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ НА БАЗЕ МОДЕЛИРОВАНИЯ БИЗНЕС-ПРОЦЕССОВ ПРЕДПРИЯТИЯ	256
Скороход І.П., Завгородня Н.А. НАПРЯМКИ ТА МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГІОНУ	261
Яхно К.Г. СТАН РИНКІВ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ ЗА ПЕРІОД 1990–2014 РР.	265

СЕКЦІЯ 4 ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Азаренков Г.Ф. ОСОБЛИВОСТИ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ, СПРЯМОВАНИХ НА РОЗВИТОК БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	270
Андріїв Н.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ВІТЧИЗНЯНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У СИСТЕМІ ВНУТРІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ	274
Анісімова О.М., Щербіна О.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	280
Басюк Т.П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОГРАМАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	285
Блажей І.О. ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ БРЕНДА У СВІДОМОСТІ СПОЖИВАЧА	290
Бозуленко О.Я. ФОРМУВАННЯ АСОРТИМЕНТУ ТОВАРІВ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ЕЛЕМЕНТ КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	294
Бойківська Г.М. ЗАКОНОМІРНОСТІ, ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	298
Бондаренко С.А. НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА	305
Бословяк С.В. РАЗВИТИЕ МЕТОДИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ОЦЕНКИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ	311

